

paalagt en Afgift af 25 Rd. pr. Kværn. Denne Mølle ligger nu $\frac{1}{2}$ Mil fra Bunderup Mølle, men da den danske Lovgivning blev indført den 1ste April 1867, indsendte Mølleren sit Privilegium, som han ingen Brug havde for længere, og han slap da selvfølgelig for at betale over 100 Rd. om Aaret, medens Bunderup Mølle maatte betale den samme Sordebogsafgift, som han altid havde betalt. Jeg tror ikke, man har taget det tilbørlige Hensyn til disse gamle Møller. Det er en Kjendsgjerning, som jeg endnu en Gang skal tillade mig at fremhæve, at ved Indførelsen af Møllefriheden her i Kongeriget gaves der Møllerne 10 Aars Frist og Eftergivelse af Møllestyldshartkornet, medens Møllerne i de indlemmede Distrikter kun fik et Aars Frist og ingen Eftergivelse af Kanon, men derimod Forhøielse af Bygningsafgiften, og endvidere fratog man Møllerne den Beskyttelse, som de havde derved, at de nyere Møller hidtil havde maattet betale en Kværnafgift. Det glæder mig nu, at det ærede Udvalg har anbefalet den Mølle, som omhandles under Nr. 14 i Betænkningen men den anden Mølle, som omtales i Nr. 15, har efter min Anskuelse et ligesaa fuldt Kræv som den første, og det har gjort mig ondt, at det kun er et Mindretal, der har indstillet denne Mands Andragende til Henvielse til Finantsministeren, og at det alene har grundet Indstillingen derpaa, at Bygningsafgiften er bleven forhøiet. Jeg bygger nu ikke min Dom om dette Forhold paa Bygningsafgiften alene, men jeg bygger der meget mere paa de 10 Aars Frist og den Eftergivelse af Møllestyldshartkornet, som i sin Tid blev de danske Møllere tildele, idet derved er opstaaet en stor Ulighed i Behandlingsmaaden af disse Møllere og Møllerne i de indlemmede Distrikter. Jeg skal tillade mig at henlede den høitærede Finantsministers Opmærksomhed paa, om det ikke vilde være rigtigt, at man paa en eller anden Maade fik oplyst, hvad en saadan 10 Aars Frist for hver af disse Møller kunde være i Værdi og endvidere, hvor meget der kunde skjønnes at burde regnes dem tilgode for det Møllestyldshartkorn, der blev eftergivet Møllerne i Kongeriget,

og saa skulde jeg henstille til ham, om han ikke vilde foranledige, at der blev givet dem en passende Erstatning, der efter min Mening væsentlig burde gives ved Afslig i deres Sordebogsafgift. Jeg tror, det er den Maade, hvorpaa man bedst kommer disse Møllere tilhjælp. Hermed skal jeg slutte, idet jeg skal anbefale det høie Thing at stemme for Indstillingerne under Nr. 7 og 8.

Ordføreren: Jeg skal ikke opholde de høie Thing længe; men jeg finder det nødvendigt at sige et Par Ord om de Forslag, jeg tidligere har ladet uoverørte, fordi de ærede Forslagsstillere ikke endnu havde udtalt sig derom. Hvad angaar Indstillingen af et Mindretal under Nr. 3 om at henvise Bøsseniager Etbensens Andragende til Krigsministeren, da har Udvalgets Flertal ikke kunnet slutte sig til denne Indstilling, og det allerede af den Grund, at lignende Andragender gjentagne Gange have foreligget Rigsdagen, uden at man har fundet Anledning til at anbefale dem. Hvad angaar Indstillingen under Nr. 4, vedkommende Enken Neves Andragende, da skal jeg ikke sige Videre derom, end at der er overmaade Meget, der kan tale til Gunst for denne gamle Enke, og at Grunden, hvorfor Udvalget i sin Helhed har fundet nogen Betænkelse ved at anbefale hendes Andragende, er, at 60 Rd. er det sædvanlige Beløb, Enker i denne Stilling faa; men jeg tror paa den anden Side ikke, at de, der ikke have kunnet slutte sig til denne Indstilling, ville gjøre nogensomhelst Indsigelse imod eller fraraade, at Finantsministeren stiller sig velvillig til dette Andragende. — Angaaende de to Forslag under Nr. 7 og 8, som nu det ærede Medlem for Betle Amts 6te Balsfreds (Naben) anbefalede, skal jeg ganske henvise til de Udtalelser, jeg fremsatte, første Gang jeg havde Ordet. — Med Hensyn til Indstillingspunktet under Nr. 13 fra Udvalgets Mindretal, der angaar Ritbinder Anders Sjørgensens Andragende, da har Udvalgets Flertal ikke kunnet slutte sig dertil af den Grund, som ogsaa har været bestemmende for Ministeren til ikke at indstille ham til nogen Understøttelse, den nemlig, at han selv frivillig har begjært sin Af-